

Procesy se „solárními barony“ si nezadají s procesy z 50. let minulého století.

Domníval jsem se, že se naše společnost za těch 70 let někam vyvinula, že dnes není možné zinscenovat soudní procesy na něčí objednávku, jako to dělali komunisté v 50. letech minulého století. Ale zkušenosti z posledních let mě vyvedly z omylu.

Vraťme se ale na začátek, do roku 2010, kdy odstartoval novodobý hon na čarodějnice. Vláda nastavila systém podpory výroby z FVE tak, aby bylo pro investory zajímavé do tohoto odvětví investovat. Potřebovala totiž dosáhnout určitého procenta výroby el. energie z obnovitelných zdrojů, ke kterému se zavázala v EU. To se jí podařilo a už v roce 2008 začaly vznikat větší solární parky do 1 MGW. Následně začala klesat cena solárních panelů, investice do FVE se stala velmi zajímavá a v roce 2010 se najednou zdálo, že je tato investice zlatý důl. Tehdejší vláda na tuto situaci nebyla schopna nebo nechtěla reagovat, zřejmě vzniklo takové lobby, že se ze strany vlády nic nedělo.

Na konci roku 2010 už bylo všem jasné, že solární boom bude pěkný průšvih, a tak vláda zasáhla a snížila podporu pro rok 2011 o více jak polovinu. Tímto zásahem do nastavených pravidel postavila investory před rozhodnutí – musím projekt dokončit do konce roku 2010, protože s podporou v roce 2011 nebudu mít ani na splátky úvěru, natož, aby se mi vrátila vlastní investice. Projekty většinou vypadaly tak že, investor musel dát 30% z vlastních zdrojů a zbytek dofinancovala banka. Tady poprvé stát porušil jedno ze základních pravidel platných už od římského práva, a sice že smlouvy se mají dodržovat (Pacta sunt servanda), protože snížil podporu o více než 50 %, ačkoli v původním zákoně se stát zavázal nesnížit meziročně podporu o více jak 5 %.

Místo toho, aby stát odstoupil od smlouvy s investory a rozestavěné projekty odkoupil za pořizovací cenu tak, aby nezmařil již vydané investice převážně z vlastních zdrojů investorů, rozhodly se kruhy vedení státu zahájit obrovskou mediální kampaň proti tzv. „solárním baronům“. Tato kampaň skutečně ovlivnila pohled na podnikání v solární energetice v naší zemi a v podstatě je ovlivňuje dodnes. Ještě dnes je parlament schopen schválit energetický zákon, který znevýhodňuje výrobu el. energie ze slunce před výrobou z jiných obnovitelných zdrojů, například bioplynových stanic. Takový nesmysl si dovedu vysvětlit jenom tím, že poslanci jsou stále touto kampaní ovlivněni.

Tímto bezprecedentním a v Evropě výjimečným jednáním našeho státu to ale zdaleka neskončilo. Naopak to byl jen začátek novodobého honu na čarodějnice. Solární daň, daň z elektřiny, ekologický poplatek za likvidaci panelů, kontroly ERU, ČEI, překompensace. To vše bylo málo. Bylo potřeba sebrat podporu solárním nýmandům úplně. Jediný způsob byl v trestním řízení, protože jinými řízeními již podpora sebrat nešla z důvodu překročení promlčecích lhůt. Rozjely se tak procesy, které se i renomovaní právníci nebojí srovnávat s těmi z padesátých let minulého století. V jejich rámci jsou ignorovány základní prvky trestního práva, jako je „v pochybnostech ve prospěch obviněného“ apod. Soudci se absolutně nezabývají výpočtem škody a vycházejí z výpočtu škody obžaloby státního zástupce.

K mnohaletým nepodmíněným trestům odsouzení nejsou žádní baroni. Jsou to revizáci, kteří inkasovali za revizi cca 10.000,- Kč. Jsou to do této doby bezúhonní lidé, většinou i vyššího věku, kdy se takové procesy podepisují na jejich zdraví a odnětí svobody, které se pohybuje okolo 5 a více let je pro ně v podstatě doživotím. K tomu se přidává náhrada škody, kterou chce soud po každém z odsouzených v řádech stovek milionů Kč, což v podstatě dělá z odsouzených, pokud se dožijí konce svého trestu, doživotní bezdomovce.

Vezmeme-li v úvahu účelové důvody trestního stíhání, je jen logické, že velkým společností, jako je ČEZ a společností se zahraniční majetkovou účastí se tyto monstr procesy vyhýbají, nebo mají překvapivě jiný průběh. Obrátil jsem se na Stranu soukromníků České republiky, protože většina

pronásledovaných investorů jsou právě malí a střední podnikatelé, kteří budovali od roku 1989 své firmy většinou v jiných oborech, než je solární energetika. A byli v nich úspěšní, avšak naletěli tomuto státu na slibovanou podporu a závazek dodržování základních přirozených norem práva a investovali do moderního odvětví obnovitelných zdrojů. Proto se domnívám, že je to právě ta skupina podnikatelů, za kterou by se tato strana měla postavit. Bude to pro ni těžké, protože to znamená postavit se proti zmanipulovanému veřejnému mínění. Prostě jít hodně proti proudu.

Otakar Forman

*jeden ze zakladatelů Sdružení československých podnikatelů dne 16. 12. 1989
a první předseda Sdružení v Praze*